

Τὴν 12-08-20 ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψάλλεται ὁ Ἐσπερινὸς τῆς 13-08.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ
‘Ομολογητοῦ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἐορτῆς.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Λαμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

”Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἔξαγαγεῖν ὄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ὄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

”Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Сκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

’Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἑσπέρας.

’Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Λύτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἔκει ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἔκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἔπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

”Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.

”**Ἄ**σω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

’**Η**δυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

’**Ε**κλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

’**Ο** ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

’**Ω**ς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

’**Ἄ**λληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

’**Η** ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: ’**Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

’**Υ**πὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

’**Υ**πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς

σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητώντος Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέντραξα, ισπῶμεν Σπίχους σ' καὶ Φάλλομεν Σπιχηρὰ Ἰδιόμελα δὲυτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἄχος τος ἥ ^B ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει
⁶ ^λ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει

σα κου σο ον μου ⁶ ει σα κου σον μου Κυ ρι ε ε
^B ^π ^λ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον

μου ⁶ προ σχες τη φω νη της δε η σε ω ως
^λ μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου

σον μου Κυ ρι ε ⁶ ^λ

κα τευ θυν θη η τωη προ σεν χη μου ^Δ ^π

ως θυ μι αμα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις
^λ των χειρων μου θυ σι α ε σπερι νη ^Δ ει σα

κου σον μου Κυ ρι ε ⁶ ^λ

αν α νο μι αις πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε ⁶Κυ ρι ε ^λ τις υ ποστησε
 ται ^χ ⁶ο τι πα ρα σοι ο ⁺ι λα σμος ε
 στιν ⁶ ^λ

Πρὸ τοῦ σοῦ Σταυροῦ Κύριε, ὄρος οὐρανὸν
 ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο· Σοῦ
 μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ
 μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ
 καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν
 τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα
 θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι
 τὰ παθήματά σου, ἢ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν
 εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

^M
⁶ ^λ **Π**ρο του Σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι
 ε ε ⁶ ^λ ο ρος ου ρα νο ο ον ε ε μι ι
 ι μει ει ει ει ει το ^Δ νε φε λη ως σκη η νη
 η η ε ε φη πλου ου ου ου ου το ^π σου

με τα μο ο ορφου με ε ε νου ^π
 προ ο ος δε ε μαρ τυ υ ρου με ε ε νου
 πα ρην ο Πε ε τρος συν I α κω βω και I
 ω ω α α α αν νη ^π ως μελλον τες συ
 νει ναι αι σοι ^π και εν τω και ρωτη ης πα α
 ρα δο ο σε ω ω ως σου ^π i να θε ω
 ρη σα αν τες τα θαυ μα α α α σι i
 α α α σου μη δει λι α σω σι i i τα α
 πα θη η η μα τα α α α σου ^π α προ σκυ
 νη η η η η σαι η η μας εν ει ρη η η
 κα τα α ξι ω ω σο ον ^π δι α το με ε ε

γα σου ου ε λε ε ο ος

6 λ

χ 6 λ Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε 6 λ υ πε μει νεν

η ψυ χη μου εις τον λο γον σου 6 λ ηλ πι

σεν η ψυ χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον 6 λ

Πρὸ τοῦ σοῦ Σταυροῦ Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο· Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναι σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου, ἢ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μ
6 λ **Π**ρο του Σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ε ε 6 λ ο ρος ου ρα νο ο ον ε ε μι ε

μει ει ει ει ει το **Δ** νε φελη ωςτηη νη
 η η ε ε φη πλου ου ου ου ου το **π**σου
 με τα μο ο ορφου με ε ε νου **Δ** υ πο Πα
 τρο ο ος δε ε μαρ τυ υ ρου με ε ε ε νου **π**
 πα ρην ο Πε ε τρος συν I α κω βω και I
 ω ω α α α α αν νη **π** ως μελλον τες συ
 νει ναι αι σοι **Δ** και εν τω και ρω τη ης πα α
 ρα δο ο σε ω ω ω ως σου **π** i να θε ω
 ρη σα αν τες τα θαυ μα α α α σι i
 α α α σου μη δει λι α σω σι i i τα α
 πα θη η η μα τα α α σου **π** α προ σκυ

νη η η η η σαι η η μας εν ει ρη η νη
 κα τα α ξι ωω σο ον Δ δι α το με ε ε
 γα σουου ε λε ε ο ος 6 λ
 πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
 σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον 6 λ

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ὀκτῖσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς, ἐνθεν φιλανθρωπίᾳ, ἔκειθεν ἔξουσίᾳ, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἵς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ώς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

6 λ **Π**ρο του σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι i ε 6 λ

πα ρα λα βων του ους μα θη η τας ^Δ_Δ εις ο ο
 ρος υ ψη η λον ^γ_η με τε μορ φω θης ε εμ
 προ σθε εν α αυτων ^π_η α κτισι δυ να με ε ως
 κα α τα αυ γα α α ζωων α αυ τους ^π_η εν θεν
 φι λαν θρωω πι ι ι α ε ε ε κει ει θεν
 ε ε ξου σι ι ι α ^π_η δει ξαι βου λο με ε νος ^π_η
 της Α να στασε ω ω ως τη ην λαμ προ ο ο
 τη η η τα ^π_η ης και η μα α α ας ο Θε ε
 ος ^Δ_Δ εν ει ρη η η νη κα τα α ξι ω ω
 σον ^Δ_Δ ως ε λε η η μων και φι ι λαν θρωω
 πο ος

M

6 λ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος λ και πολ λη παρ αυ τω λυ υ τρωσις 6 λ
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ
 B Γ εκ πα σωντων α νο μι ων αυτου 6 λ

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν
 τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης
 ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι δυνάμεως
 καταυγάζων αὐτούς, ἐνθεν φιλανθρωπίᾳ,
 ἔκειθεν ἐξουσίᾳ, δειξαὶ βουλόμενος τῆς
 Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἦς καὶ ἡμᾶς ὁ
 Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ως ἐλεήμων καὶ
 φιλάνθρωπος.

6 λ Προ του σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ε 6 λ
 πα ρα λα βων του ους μα θη η τας Δ εις ο ο
 ρος υ ψη η λον ι με τε μορ φω θης ε εμ

προ σθεν α αυτων^π α κτισι δυ να με ε ως
 κα α τα αυ γα α α ζωων α αυ τους^π εν θεν
 φι λαν θρωω πι ι ι α ε ε ε κει ει θεν
 ε ε ξου σι ι ι α^π^q δει ξαι βου λο με ε νος^π^q
 της Α να στασε ω ωως τη ην λαμ προ ο ο
 τη η η τα^π^q ης και η μα α α ας ο Θε ε
 ος^Δ εν ει ρη η η νη κα τα α ξι ω ω
 σον^Δ ως ε λε η η μων και φι ι λαν θρωω
 πο ος

^M
⁶
^λ **Δι** νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θη^B
⁶
^λ ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι

λαοι

6
λ

Εἰς ὅρος ὑψηλὸν μεταμορφωθεὶς ὁ Σωτήρ,
τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως
ἔξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὑψει τῶν ἀρετῶν
διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης
ἀξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ,
Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ
νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ
Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός, ὃ καὶ φωνὴ
τοῦ Πατρός, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει
λέγουσα· Αὕτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τόν,
Ἄδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου,
ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἰς ὁ ὄρος υψηλὸν μεταμορφωθεὶς ὁ Σωτήρ,
φωτεινῆς εἰ εἰς ὁ Σωτήρ τοῦς κορυφαίους
ἔχων τῶν ματητῶν ενδόξως εἴ εἴ ζει ε
λαμψας δηλων ο τι οι των υ

ψει των α ρε των δι α α α πρεψα αν τες
 και της εν θεου δο ζης α ζι ι ω ω θη η
 η σο ο ο ον ται πσυλ λαλουν τες δε τω Χρι
 ι στω ΔΜω υ σης και Η η λι ι ι ας ε
 δει κνυ υ ον Δο ο ο ο τι ι ζω ω ων των Δ
 και νε ε κρω ω ων κυ υ ρι ε ε εν ει πκαι
 ο πα λαι δι α νο ο μου πκαι Προ φη των λα
 λη η η η σα ας υ πη η η ηρ χε Θε ε ος
 πω και φω νη η η η του Πα α τρος Δεκ νε
 φε ε λης φω τει ει νης Δεκ ε μαρ τυ υ ρει
 ει λε ε ε γου ου ου σα Δεκ αυ του α α

α κου ε ε τε του δι α σταυ ρου τον Α δην
 σκυ υ λευσααντος ⁶_λ και νε κροις δω ρου με
 νουζω η ηηντην αι αι ω νι ι ο ον ⁶_λ

^M
⁶_λ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας ⁶_λ και η α λη θει
 α του Κυ ρι ου ^B₆^λ με ε νει εις τον αι
 ω ω ω να ⁶_λ

”Ορος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν
 τίμιον καὶ ἄγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου
 ἔστησαν Κύριε· πρὸς αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον
 μυστήριον, ἐπ’ ἐσχάτων ἐφανέρωσεν ἡ φρικτή
 σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ
 Ἰακώβῳ, οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου
 μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων
 σου, ἐπὶ πρόσωπον, εἰς γῆν κατεβαρύνοντο, οἵ

καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι, καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρός, ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Γίος μου ὁ ἀγαπητός, ἐνῷ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε, ὃς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄρος το πο ο τε ζο φωδε ες και
αι κα απνω ω ω δες νυν τι μι ον και Α
α γι ον ε ε στιν εν ω οι πο δες
σου ε στη η σα αν Κυ υ υ ρι 1 1 1
ε προ αι ω νωων γαρ κε κα λυμ με ε
ε ε νο ον μυ στη η η η ρι 1 1 ον π
,
επ ε σχα των ε φα νε ρω ω σεν εη η φρι
κτη η σουου με τα μο ορφωω σις Πετρω

Ιω α α ανη η και Ι α κω ω ω βω π
 οι τι νες την α κτι να του προ σω που σου
 μη η η φε ρο ον τες λαμ προ τη τα
 των χι τωνων σου ε πι προσω πον εις
 γην κα τε βα ρυ υ υ νο ο ον το Δ οι και
 τη εκ στα σει συ νε ε ε χο με ε νοι λ ε
 θα αυ μα α ζον βλε πο ον τες Μω υ σην και
 Ηη λι ι ι αν συλ λα λουν τας σοι τα με ελ
 λον τα α συ υμ βαι αι αι νει ει ει ειν σοι π και
 φω νη ε εκ του Πα α τρος Δ ε μαρ τυ υ ρει ει
 λε ε ε γου ου ου σα Δ ου τος ε στιν ο Υι

ος μου ο ο α γα πη η τος ^Δεν ω ε ε
δο ο ο ο κη η η σα ^Δαυ του ου α κου
ου ε ε τε ^πος τις και δω ρει ται τω ω κο ο ο
σμω το ο ο ο με γα α ε λε ε ο ος ⁶^λ

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἡχος πλ. β'.

π ^π Καὶ εἶ Δόοοξα Πα ατρι ἰ ἱ ἱ καὶ αι
αι γι ω ^Δ καὶ Α γι ἰ ω Πνευ μα α α

τι π

π ^π Καὶ αι νυ υ υν καὶ α α ει καὶ εις τους αι
αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α

μην π

π ^ο Προ τυ πων την Α να α α α στα α α
α σιν ^Δ την σην Χριστε ε ο Θεε ε ε ος
το τε ε πα α α ρα α α λα α μ βα α α νεις
ο τους τρει εις σου ου μα θη η τας Πε ε τρον και

Ι α ακω βο ον και αι αι Ι ι ι ωω α
 α αν νην ^Δ εν τω Θα βω ω ωρ α
 α νε ε ελθων Σου δε Σω τη ηρμε τα α
 μο ο ορφου ου με ε ε νου ^Δ το Θα βω ρι
 ον ο ο ρο ο ος ^{γ'} φω τι ι ε σκε
 ε πε ε ε το ^π οι Μα θη ται σου ου Λο
 γε ^Δ ε ερρι ιψαν ε ε α αυτους εν τω
 ε δα α α φει ει τη η ης γης ^π μη φε
 ε ρο ον τες ο ο ραν ^Δ την α θε ε α το
 ον μο ο ορφην ^π Αγ γε λοι οι δι ι ι η η
 κο ο ονουν ^Δ φο βω ω και τρο ο ο μω

ω ^π ου ρα νοι ε ε ε ε φρι ι ξα
 α α α α α α α α αν ^χ γη η η ε
 τρο ο μαα α α ξεν ^π ο ρωωντεες ε πι
 ι γης της δο ο ξη ης τον Ku υ υ ρι ι ι
 1 0 0 0 0 o ov

Δ
φ

Εἰσοδὸς, Φῶς ἵλαρὸν.

Ὕπερβολὴ Δι

Χριστὸν τὸν γένεσιν
 Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
 υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι
 νον ς υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον
 και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α
 ζι ο ο ον σε εν πα α σι και ροις υ
 μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις γι

ε ε Θε ε ε ου ου ^Δ ζω η ηη η η η η ην
ο ο δι ι δου ους ⁶ δι ο ο ο ο ο κο
ο σμος ^{z'} σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει ^Δ

Προκείμενον.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος λατινικός

Θεοῦ οὓς εν τῷ οὐρανῷ
με τὸν καὶ εν τῇ δύναμι σου κρινεῖ εἰ εἰ εἰς

(Δίς)

με

Στίχ. Ό Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. Θεοῦ οὓς εν τῷ οὐρανῷ
με τὸν καὶ εν τῇ δύναμι σου κρι-

σου σωσον με τὸν καὶ εν τῇ δύναμι σου κρι-

νεῖ εἰ εἰς με εἰ εἰς

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

὾τι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Καταξίωσον,** Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἥλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Cοὶ, Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: ἔλαμήν.

Εἱρήνη πᾶσι.

Kαὶ τῷ πνεύματί σου.

Tὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Cοὶ, Κύριε.

Kύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἴη τὸ χράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: **Ἄ**μήν.

Εἰς τὸν Σπίχον, Φάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.
Ὕχος α'.

Ο πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ
ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων. Ἐγὼ εἰμι, λέγων ὁ
Ὤν, σήμερον ἐπ' ὄρος Θαβώρ, μεταμορφωθεὶς
ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος
τῆς εἰκόνος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην,
ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν, καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος,
μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν,
κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης,
προμηνύοντας τὴν ἐνδοξον διὰ Σταυροῦ, καὶ
σωτήριον Ἀνάστασιν.

Ὕχος ἡ πα

πα λαιτωΜωσεισυλλα λη η ησαςε
πι του ο ρους Σι να δι α συςυμβο ολων
Ε γω ει ει μι λε ε ε γωων ο Ων ση
με ρον επ ο ο ο ρος Θα α βωρ με τα μορ
φω θεις ε πι τωων μα θη των ε δειξε το αρ

χε τυ πον καλ λος της ει ει κο ο νος **τι** εν ε
 αυ τω την αν θρω πι νην α να λα α βου ου
 ου ου σα αν ου σι ι ι αν **π**και της τοι
 αυ της χα ρι τος μαρ τυ ρας πα ρα στη σα με
 νος Μω υ σην και Η η λι ι αν **τι**κοι νω νους
 ε ποι ει ει ει ει το ο ο της ε ευ φρο συ υ
 υ **π**ης **π**ρο μη νυ ον τας την εν δο ζον δι
 ι α Σταυ ρου και σω τη η ρι ον Α να α
 α α στα α α σιν **π**

Στίχ. Κοι είσιν οι ούρανοι, και σή ἐστιν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Γίοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ θεοπάτωρ Δαυΐδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβὼρ καὶ Ἐρυμὼν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὄρει Σωτὴρ μετὰ τῶν μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργὲ τοῦ παντός, Κύριε δόξα σοι.

Ἐντεῦθεν
πρὸς τὸν Ιησοῦν
καὶ τὸν Παύλον
εἶπεν οὐρανοὶ οὐρανοὶ^{πρὸς} οὐρανοὺς^{πρὸς} οὐρανοὺς^{πρὸς}

στιν
η
γη^{πρὸς}

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Γίοῦ οὐ προορώ
με ε νος^{πρὸς} εν Πνευματι^{πρὸς} τι δι^{πρὸς} ι α σαρκος^{πρὸς}
προσανθρωπω^{πρὸς} ω ωω που ου ους^{πρὸς} ε πι^{πρὸς} ι δη^{πρὸς}

μι 1 1 αν ^π ο θε 0 πα τωρ Δαυ 1δ ^η
 πορ ρωθεν προς ευ φρο συ νην συγ κα λει ται αι
 τη ην κτι 1 σιν ^η και προ φη τι κω ω ω ως
 α α να κρα α α ζει ^π Θα βωρ και Ερ μων
 εν τω 0 νο μα τισου αγαλ λι 1 α α α
 σοο 0ν ται ^η εν του τω γαρ ε πι βας τω
 ο ρει Σω τηρ με τα των μα θη η τω ων σου ^η
 την α μαυ ρω θει σαν εν Α δαμ φυ υ σιν με
 τα μορ φω θεις α πα στρα ψαι πα α
 λιν πε ποι οι οι η η η κας ^π με τα στοι
 χει ω ω ω σας αυ την ^η εις την σην της Θε

ο ο τη η τος δο ο ζαν τε και λαμπρο
 ο ο τη η η τα πιδι ο βο ω ω
 με εν σοι Δη μι ουρ γε του παν το ος Κυ υ
 ρι ε δο ο ο ο ζα α α σοι πι

Στίχ. Θαβώρ και Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄνόματί σου
 ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἀσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, και
 ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν
 Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς
 Μεταμορφώσεως, ἄναρχε Χριστέ, τὴν θείαν
 ἥλλοιώθησαν ἔκστασιν, και νεφέλῃ
 περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῇσι ἥκουον
 Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς
 ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἷς ὑπάρχεις και μετὰ
 σάρκωσιν, Γίὸς μονογενῆς και Σωτὴρ τοῦ
 κόσμου.

Θαβώρ και Ἐρμῶν εν τῷ ο νο μα τι

σου α γαλ λι α α σοο ον ται πρ

πρ Το α σχε τον της σης φω το χυ υ σι 1 1

ας πρ και α προ σι τον της Θε ο ο τη η

τος ι θε α σα με νοι των Α πο στο λων οι

προ ο κρι 1 τοι οι ι ε πι του ο ρους της Με

τα μορ φω σε ως α ναρ χε ε ε ε Χρι 1 1

πρ στε πρ την θει αν ηλλοι ω θη σαν εκ στα α σιν πρ

και νε φε λη πε ρι λαμ φθεν τε ες φω τει νη ι

φω νη ης η η κου ον Πα τρι 1 κης ι βε βαι

ου σης το μυ στη η ρι 1 ον της σης ε

ναν θρω πη η η σε ε ε ως πρ ο τι

εις υ παρχεις και με τα σαρκωσιν ^π_q γι ος μο
ο νο γε ε νη η η ης και αι αι Σω τη ηρ
του κο ο ο σμου ^π_q

Εις τὸν Σπίχον. Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁ Χρός ^φ_π Πα.

^π_π Κε ε ^π Δο ο ο ζα Πα α τρι ι και αι
αι γι ι ω ^Δ_σ και Α γι ι ω Πνευ μα α
α τι ^π

^π_π Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α
μην ^π

^π Πετρω και I α κω βω και I ι ω

α α α αν νη π τοις προ κρι ι τοις μα α θη
 ταις σου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ση με ρον υ
 πε ε ε ε δει ει ει ει ζας εν τω ο ο ρει ει
 τω Θα α βωρ ο την δο ζαν της θε ι κη η ης
 σου ου μο ο ορ φης π ε βλε πο ον γαρ τα
 ι μα α α τι ι α α α σου ο α αστρα α
 ψαν τα α α α ως το ο φως ο και το προ σω
 πον σου υ πε ε ερ τον η η λι ι ι ι
 ον π και μη φε ρον τε ες ο ο ραν ο το α
 στεκτον της σης ελ λα α α αμ ψε ε ε ε ως
 εις γη ην κα τε ε πι ι ι πτον π μη

δο λως α τε νι σαι ι σχυ υ υ ο ο ο
ον τες φω νης γαρ η κου ον μαρ τυ ρου ου
σης α α νω ω ω θεν π Ου τος ε ε στιν
ο γι ος μου ο α α γα α πη η η τος
ο ελ θωνεις τον κο ο σμον σω ω σαι αι τον α
α αν θρωω ω ω πο ο ο ο ον Δ ο

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ δῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Εἶτα ἀρχεται ἡ Μικρὰ Παράκλησις.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙC ΤΗN ΥΠΕΡΑΓΙΑN ΘΕΟΤΟΚΟN.**

Ψαλμὸς ριβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή
μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ καὶ δμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὅδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὅδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ εὔθυνε ψάλλομεν.

Ὕχος ἦ Δι

Ἄθε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νενη μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ὅνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἄθε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νενη μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ὅνω)

Ἄπολυτίκιον.

Ἄγιος Διό

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἄγιος Διός
Τη Θεοτοκώ κτε νως νυν προσ

δρα μω μεν α μαρ τω λοι και τα πει νοι και

προσ πε σω μεν εν με τα νοι α κραζον τες

εκ βαθους ψυχης Δεσποινα βοηθησον

εφη μιν σπλαγχνι σθει σα σπευσον α

πολλυ μεθαυ πο πληθους πται σμα των

μη α ποστρεψησους δουλους κε νους σε

γαρ και μονην ελ πι δακεκτη μεθα Δόξα...

Τὸ αὐτὸν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ,
ἐνῷ οἱ Παράκλησις Φάλλεται.

Καινυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τωναι ωνωναμην 6

Ου σι ω πη σωμενπο τε Θε ο το κε
 ταςδυ να στειαςσουλαλεινοι α να ζι οι 6 ει
 μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα Δ
 τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ
 νων Δ τις δε δι ε φυλαζεν ε ωςνυν ε λευθε
 ρους 6 ουκ α ποστωμεν Δε σποινα εκ σου Δ
 σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι
 ων δει νω 6 ω ων Δ

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκοινθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ Σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
άναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα Ψάλλομεν τὰς Ὡδᾶς τοῦ Κανόνος.
·Ωδὴ α'.

·Υγρὰν θοδεύσας.

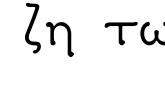
Ἄρχος πᾶς Νη Γα

  πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον

  η μας

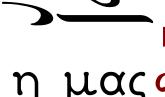
  Πολ λοις συ νε χο ο με νος πει ρα σμοις

  προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι ι αν ε πι

  ζη των ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

  των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σωσον

  πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον

  η μας

  Πα θων με τα ρα ατ του σι προ σβο λαι

Π

πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω ω σαι μου
 την ψ χην **δι** ει ρη νευ σον Κορη τη γα λη
 νη **χλ** την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω
 με **δι**

δι **δι** ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι**δι**

δι **σ**ω τη ρα τε κου ου σαν σε και Θε ον **δι** δυ
 Π Μ Γ Π Μ Γ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη η ναι με των δει
 νων **δι** σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

χλ και την ψ χην και την **δι** α νοι αν **δι**

δι **και** νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νωνα μην **Δ**

N G P

M

Δ Νοσουν τα το σω ω μα και την ψυ χην **Δ**

P

M

ε πι σκο πης θει ας και προ νοι οι ας της πα ρα

N G

σου **Δ** α ζι ω σον μο νη Θε ο μη τορ **χ**

ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α **Δ**

·Ωδὴ γ'. ·Ο Είρμος.

Ούρανίας ἀψίδος.

Δ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας **Δ**

N G

N

G

Δ Προ στα σι αν και σκε πην ζωης ε μης

πι θη μι **Δ** σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ

N

με κυ βερ νη σον **Δ** προς τον λι με να σου **Δ**

Π
 των α γα θωνη αι τι α δι των πιστων το
 στη ριγμα μο νη πανυμνη τε δι
 δι χ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μας δι

δι ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον
 τα ραχον δι και της α θυ μι ας την ζα λην δι
 α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε
 τον αρ χη γον της γα λη νης δι τον Χριστον ε
 κυ η σας μο νη παναχραν τε δι
 δι θο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι ω
 Πνευ ματι δι

Γ N ΛΕυ ερ γε την τε κουσατοντων κα λων
 αι τι ον Δι της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
 πα σιν α ναβλυσον Δι παν τα γαρ δυ να σαι
 Δ ως δυ να τον εν ι σχυ ι Δι τον Χριστον κυ
 η σασαθε ο μα κα ριστε Δι
 Δ Και νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην Δι
 Δ Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
 πα θεσιν Δι ε ξε τα ζο μενω Παρ θε ε νε
 συ μοι βο η θη σον Δι των ι α ματων γαρ
 Δ α νελ λι πησε γι νωσκω Δι θη σαυ ρον Πα

να μωμε τον α δα πα νη τον **Δι**
 Δι α α α σω ω ω σον **λχ** α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε **ϙ** ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν **δι**
 ως αρ ρη κτον τειχος και προοστασι αν **δι**
 Δι πι ι ι βλε ε ε ψον **λχ** εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε **ϙ** ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν **δι**
 και ι α σαι της ψ χης μου το αλ γο ο ο
 ος **δι**

·Ο Ιερεὺς: ·Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ

μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουοντον καὶ ἐλέησον.

‘Ο Χορός ἐν ἑκάστῃ δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε,
ἐλέησον (γ').

‘Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: λαμήν.

Κάθισμα.

Ἅγιος Δι

Ἄγιος Δι πρεσβει α θερ μη καὶ τει χος α προ
σμα χη τον ε λε ους πη γη του κο σμου
κα τα φυ γι ον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
ο το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν
δυ νων λυ τρω σαι η μας η μο νη τα χε

ως προστατευουσαὶ

Ωδὴ δὲ.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ὕχος πᾶς τοῦ Γα

Ἄγαπε περάγι αΘεότο κεσωωσον

η μας δι

ἌΓων παθῶν μου τον ταραχον δι η τον κυ

βερ νη την τε κου σα Κυρίον Δι και τον κλυ

δω να κα τευ να σον Δι των ε μων πται σμα

των Θεονυμφευτε δι

Ἄγαπε περάγι αΘεότο κεσωωσον

η μας δι

Ἄθευσπλαγχνιας την α βυσσον
λου με νω της σης πα ρασχου μοι
ευσπλαγχνον κυ η σασα
των των υμουν των σε

Ἄδοξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω

Πνευματιδι

Ἄδι πο λαυ ον τες Πα να γνε δι των σων δω
ρη μα των ευ χα ρι στηριον
πο μεν ε φυ μνιον οι γι νω σκον τες σε Θε
ο μη το ρα

Ἄκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νωνα μην **Δ**

Δ Οι ελ πι δα και στη ριγ μα **Δ** και της σω

τη ρι ας τειχος α κραδαν τον **Χ** κε κτη με

νοι σε Πα νυμνη τε **Δ** δυσχε ρει ας πα σης εκ
λυτρου με **Δ**

Ωδή ε'. Φώπισον ήμᾶς.

Δ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας **Δ**

Δ Εμπλησον Α γνη ευ φρο συ νης την καρ

δι αν μου **Δ** την σην α κη ρα τον δι δου σα

χα ραν **Χ** της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα

τοναι τι ον **Δ**

η μας **Δ**

σα λυτρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο

το ο κε Α γνη **Δ** η αι ω νι α τε κου

σα λυτρωσιν **Δ** και την ει ρη νην την παν τα

νουν υ πε ρε χου σαν **Δ**

Πνευ μα τι **Δ**

Θε ο νυμ φε **Δ** τω φω τι σμω της σης λαμ προ

τη τος ^Δ_q η φως τε κουσατοθειον και προαι ω

νι ον **δι**

δικαιι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **δι**

δι ασαι Α γνη των πα θων μου την α
σθενει αν **δι** ε πι σκο πης σου α ξι ω σασα ^N_q

και την υ γει αν τη πρεσβει α σου παρασχου

μοι **δι**

Ωδὴ σ'.
Τὴν δέησιν.

δι Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας **δι**

ρ̄ N Γ
 ΔΘα να α του ου ου ου και της φθορας
 ως ε σωσεν και ε αυ τον εκ δε δω κωως τω θα
 να τω δι την τη φθορα και θα να τω μου
 φυ σιν και τα σχε θεισαν Παρθε νε δυ σω πη
 σον δι τον Κυριον σου και γι ον Δη της εχ θρων
 κακουργι ας με ρυσασθαι δι
 δι Υ πε ρα γι α Θεο το κε σω ωσον

η μας δι

ρ̄ N Γ
 ΔΠροστα α α τι ιν σε της ζω ης ε
 πι στα μαι και φρουραν α σφα λε στα α την
 Παρθε νε δι των πει ρασμων δι α λυουσαν

ο χλον ^χ_{και} ε πη ρει ας δαι μονων ε λαυ νου
 σαν ^Γ_{δι} και δε ομαιδι α παν τος ^Δ_η εκ φθιο ρας των
 παθων μου ρυσθη ναι με ^Γ_{δι}
 δι θο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι ω

Πνευματιδι

δι ^Γ_ω τει ει ει χο ο ος ^χ_λ κα τα φυ

γης κε κτημεθα ^χ_λ και ψυχων σε παν τε λη η σω

τη ρι αν ^γ_{δι} και πλα τυ σμον εν ταις θλιψε σι

Κο ρη ^χ_λ και τω φω τι σου α ει α γαλ λο με

θα ^Γ_{δι} ω Δε σποι να και νυν η μας ^Δ_η των πα

θων και κιν δυνων δι α σωσον ^Γ_{δι}

καὶ τοῦτο τὸ πατέρα
λαὶ καὶ νῦν καὶ αἱ εἰς τοὺς αἱ ωνας

τῶν αἱ ωνων αἱ μηνδι

λαὶ Εν κλι ι ι νη η η λαὶ νῦν αἱ σθε

νων καὶ ταὶ κειμαι λαὶ καιουκ εστιν ι αἱ σις τη

σαρ κι μουδι αλλ η Θε ον καὶ Σω τη ρατου

κο σμου λαὶ και τον λυ τη ρατων νοσων κυ η σα

σα δι σου δε ομαι της α γα θης Δι εκ φθο ρας νο

ση ματωνα ναστησονδι

λαὶ Δι α α α σω ω ω σον λαὶ α πο κιν

δι νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε Δι ο

τι παντες μετα Θε ον εις σε καταφευγο μενδι

ως αρ ρη κτοντειχος και προοστασι αν **Δ**
Γ **Δ** α α χρα α αν τε **Χ** **λ** η **N** δι α λο
 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως **ϙ** επ ε
 σχατων των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον **Δ**
 ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α
Δ

‘Ο Ιερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
 μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ
 ἔλεησον.

‘Ο Χορός ἐν ἑκάστῃ δεήσει φάλλει τὸ·
Κύριε, ἔλεησον (γ̄).

“Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: **λ**μήν.

Κοντάκιον.

Ἄχος Δι

Προστα σι α των Χριστι α νων α κα
 ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η
 την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω
 λωνδε η σε ων φω νας αλ λα προφθασον ως
 α γα θη εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα λον των σοι τα χυ νον
 εις πρεσβει αν και σπευσον εις ι κε σι αν
 η προστα τευ ου σα α ει Θε ο
 το κε των τι μων των σε

Και εύθυς τὸ προκείμενον.

χ̄ θ̄ ρ̄ σ̄ τ̄ ν̄ μ̄ τ̄ ο̄ ν̄ μ̄ ᾱ τ̄ ο̄ σ̄ ο̄ ε̄
 Λ̄ Μ̄νη σ̄θη σ̄ο μ̄αι τ̄ου ο̄ ν̄ο μ̄α τ̄ο̄ς σ̄ου ε̄ν
 π̄α σ̄η γ̄ε ν̄ε ᾱ κ̄αι γ̄ε ν̄ε ᾱ

χ̄ Δ̄ Στίχ. Λ̄κουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,
 καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
 Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

π̄ θ̄ σ̄ τ̄ ν̄ μ̄ τ̄ο̄ς σ̄ου μ̄νη σ̄θη σ̄ο μ̄αι ζ̄ ε̄ν
 π̄α σ̄η γ̄ε ν̄ε ᾱ κ̄αι γ̄ε ν̄ε ᾱ ᾱ ᾱ

‘Ο Διάκονος ἡ ὁ Ιερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
 ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
 Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

‘Ο Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

‘Ο Ιερεὺς: Σοφία. Όρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
 ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

·Ο ·Ιερεὺς: ·Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

·Ο ·Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο ·Ιερεὺς.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα
Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὁρεινὴν μετὰ
σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἥσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.
Καὶ ἐγένετο ως ἦκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν
ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἅγίου
ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ
εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ
πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου
μου πρὸς με; Ἰδοὺ γάρ, ως ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ
ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὡτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν
ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ
μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε
Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν

μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ
μοὶ μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας
τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

‘Ο Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡχος Δι^Θ Χ^Δ Λο^Δ ξα^Δ Πα^Δ τρι^Δ και^Δ γι^Δ ω^Δ και^Δ
Α^Δ γι^Δ ω^Δ Πνευ^Δ μα^Δ τι^Δ Πα^Δ τερ^Δ Λο^Δ γε^Δ Πνευ^Δ
μα^Δ τρι^Δ α^Δ ε^Δ εν^Δ μο^Δ να^Δ δι^Δ ε^Δ ξα^Δ λει^Δ ψον^Δ τα^Δ
πλη^Δ θη^Δ των^Δ ε^Δ μων^Δ εγ^Δ κλη^Δ μα^Δ των^Δ

^Δ Και^Δ νυν^Δ και^Δ α^Δ ει^Δ και^Δ εις^Δ τους^Δ αι^Δ ω^Δ νας^Δ
των^Δ αι^Δ ω^Δ νων^Δ α^Δ μην^Δ Ται^Δ ις^Δ της^Δ Θε^Δ ο^Δ το^Δ κου^Δ
πρε^Δ σβει^Δ αις^Δ Ε^Δ ε^Δ λε^Δ η^Δ μον^Δ ε^Δ ξα^Δ λει^Δ ψον^Δ τα^Δ
πλη^Δ θη^Δ των^Δ ε^Δ μων^Δ εγ^Δ κλη^Δ μα^Δ των^Δ

χ M Δ
Δ Ε

λε η σον με ο Θε ος Δ κα τα
το με γα ε λε ος σου Δ και κα τα το
πλη θος των οι κτιρ μων σου Δ ε ζα λει ψον
το α νο ομη μα μου Δ

χ Δ Μ

η κα τα πι στευ σης με Δ αν θρω πι
νη προ στασι α Δ Πα να γι α Δε σποι να
αλ λα δε ζαι δε η σιν του i κε του σου 6
θλι ψις γα αρ ε χει με Δ φε ε ρειν ου
δυ να μαι Δ των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
τα σκε πην ου κε κτη μαι Δ ου δε που προ
σφυ γω ο α θλι ιος 6 παν το θεν πο λε μου

με νος ^B
και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην

σου ^M
Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ

στα σι α των πιστων ^A
μη μου πα ρι δης

τηνδε η σιν ^A
το συμ φε ρον ποι η σοον ^B

Ἐπερα Θεοτοκία.
Ου δεις προ στρε χων

ε πι σοι ^A
κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευ ε ται α γνη Παρθε νε Θε ε ο το κε ^B

αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω ^A

ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ^B

ω ω ως ^B

Με τα βο λη των θλιβο με ε ε ε

νων ^ρ α παλ λα γη των α σθε νουν των υ
παρ χου σα ^Δ Θε ο το κε Παρ θε νε ⁶ σω ζε
πο λιν και λα ον ^Δ των πο λε μου με νων η
η ει ρη νη ^Δ των χει μα ζο με νων η η γα λη
νη ⁶ η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
ων ^Δ

‘Ο Ιερεὺς: Κῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

‘Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

‘Ο Ιερεὺς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

‘Ο Χορὸς: Ἄμήν.

·Ωδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὕχος πᾶς Νη^Ω Γα

Γ^Γ πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον
Δ Υ

η μας Δ

Μ Γ

Δ Τηνη μωνσωτη ρι αν Δ ως η θε λη

σας Σωτεροι κο νο μη σασθαι Δ εν μη τρατης

Παρ θε νου κα τω κη σας τω κο σμω ην προ

στα τιν α νε δει ξας Δ ο των Πα τε ρων η

μων Θε ος ευλογη τος ει Δ

Γ^Γ πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον
Δ Υ

η μας Δ

Μ Γ

ΓΘε λη την του ε λε ους Δι ον ε γεν νη
 σας Μη τερ α γνη δυσω πη σον Δι ρυ σθη ναι των
 πται σμα των Δι ψυ χης τε μο λυ σμα των Δι
 τους εν πι στει κραυ γαζον τας Δι ο των Πα
 τερων η μων Θε ος ευλογη τος ει Δι
 Δι Δοξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω

Πνευματιδι

Μ Γ

ΓΘη σαυ ρον σω τη ρι ας Δι και πη γην α
 φθαρσι ας την σε κυ η σα σαν Δι και πυρ γον α
 σφα λει ας Δι και θυ ραν με τα νοι ας τοις
 κραυ γαζου σιν ε δει ξας Δι ο των Πα τε ρων

η μων Θε ος ευλογη τος ει **Δ**
Δ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην **Δ**
Δ **Γ**ω μα α των μα λα κι ας **Δ** και ψυ χων
 αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρι α **Δ** των πο
 θω προ σι ον των **Δ** τη σκε πη σου τη θει
 α θε ρα πευ ειν α ζι ω σον **Δ** η τον Σω τη
 ρα Χριστον η μιν αποτεκουσα **Δ**
 .
 Τὸν Βασιλέα.
Δ **Γ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας **Δ**

ρ̄ N Γ
 Δι Τους βο η θει ας λ̄της πα ρα σου δε
 Ν Π N
 ο με νους ♡ μη πα ρι δης Παρ θε ε νε υ μνουν
 Γ γ
 τας Δι και υ πε ρυ ψου ουν τας σε Κο ρη ει
 εις αι ω νας Δι
 Γ
 Δι γ πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον
 η μας Δι

ρ̄ N Γ
 Δι Των ι α μα των λ̄το δα ψι λες ε πι
 Ν Χε εις ♡ τοις πι στως υ μνου σι σε Παρ θε νε Δι
 Γ
 και υ πε ρυ ψου ου σι τον α φραστο ον
 σου το κον Δι

Γ
 Δι Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω

Πνευματιδί

Δέ τας α σθε νει ας μου λατης ψυχης ι α
τρευεις και σαρκος τας ο δυ υ νας Παρθε νε
ι να σε δο ζα ζω την Κεχαρι τω με

νηνδι

Δέ και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μηνδι

Δέ των πει ρα σμων συ λας εκ
δι ω κεις και παθων τας ε φο ο δους Παρ
θε νε δι ο θεν σε υ μνου ου μεν εις παν
τας του ους αι ω νας δι

΄Ωδὴ θ'.
Κυρίως Θεοτόκου.

Γ
Δ Υ πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Δ

Γ Π
Δ Ρο η ην μου των δα κρυων Δ μη α πο

ποι η η σης λη η του παν τος εκ προ σω που

παν δα κρυ ον Δ α φη ρη κο τα Παρθε νε

Χριστον κυ η σα σα Δ

Γ
Δ Υ πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Δ

Γ Π
Δ Χα ρα ας μου την καρ δι αν Δ πλη ρω σον

Παρ θε νε λη η της χα ρας δε ξα με νη το

πλη η ρω ω μα **Δ** της α μαρ τι ας την

λυ υ πην ε ξα φα νι σασα**Δ**

Δ Υ πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας**Δ**

Δ Λι μη ην και προ στα σι α **Δ**των σοι προ

σφευ γο ον των **χ** γε νου Παρ θε νε και τει χος α

κρα α δα αν τον**Δ** κα τα φυ γη τε και σκε

πη και α γαλ λι αμα**Δ**

Δ Λο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι**Δ**

Δ Φω το οσου ταις α κτισι**Δ**λαμ πρυ νον

Παρ θε ε νε ^χ_λ το ζο φε ρον της α γνοι ας δι

ω ωκου ου σα ^Γ_δτους ευ σε βως Θε ο το

κον σε κα ταγ γελ λον τας ^Γ_δ

^N ^Γ
δικαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ^Γ_δ

^Γ ^Π
δικα κω ω σε ως εν το πω ^Γ_δ τω της α

σθε νει ει ας ^χ_λ τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε

^Γ
ρα πευ σον ^Γ_δ εξ αρ ρω στι ας εις ρωσιν με

τα σκευ α ζου σα ^Γ_δ

Μεγαλυνάρια. ^Γ
διδι ξι ον ε στιν ως α λη

^N ^Γ
θως ^Δ μα κα ρι ζειν σε την Θεο το κον ^Δ_η την

α ει μα κα ριστον και πα να μωμη τον ^N _q
 και Μη τε ρα του Θε ου η μων ^Γ _π δι την τι μι
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Γ _π δι και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Γ _π δι την α
 δι α φθο ρως ^Δ _q Θε ον Λο γον τε κου σανδι
 την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν ^Γ δι

Και δυμαδί ο Ιερεὺς τὸ Θυσιαστήριον και τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, και ήμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρὸντα Μεγαλυνάρια.

δι ^Π Την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων δι
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
 κων δι την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

κα τα ρας ^χ_λτην Δε σποιναν του κο οσμου ^N_Γ^Δ_φ
 υμνοις τι μη σωμεν ^Γ
^Π
^Γ πο των πολλων μου αμαρτι ων ^Γ α
 σθε νει τοσω μα α σθε νει μου και η ψυ χη
^N_Γ
^Γ προς σε ^N_Γ κα τα φευ γω την ^N Κε χα ρι τω
 με νην ^χ_λ ελ πις α πηλ πι σμε ενων ^Δ_φ συ μοι
 βο η θησον ^Γ
^Γ
^Π
^Γ Δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του
^Π
^Γ δε ξαι πα ρα κλη σεις α να ξι ων σωνι
^Γ
 κε των ^Γ i να με σι τευ σης προς τον εκ
 σου τε ^χ_λ εν τα ^N_Γ ω Δε σποι να του κο ο

σμου ^N
 γενους μεσιτρια ^Δ
^Π ^Γ
 ΔΨαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην Δ
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κωχαρ μο
 νι κως Δι με τα του Προ δρο μου και παν των
 των A γι ων ^X δυ σω πει Θε ο το ο κε ^Δ
^N ^Γ
 του οι κτει ρη η σαι η μας Δ
 Δ Δ λα λα τα χει λη των α σε βων Δ
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου
 την σε πτην Δ την ι στο ρη θει σαν υ πο
 του A πο στο λου ^X λου κα ι ε ρω τα α
 του ^N ^Γ ^Δ την O δη γη η τριι αν Δ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

π
 ρ
 δ πα σαιτων Αγ γε λων αι στρα τι αι δ
 Ν
 προ δρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
 Γ Ν Γ
 δε κας δι οι Α γι οι Παν τες με τα της
 Θε ο το κου ρποι η σα τε πρε σβει ει αν Δ
 Γ
 εις το σω θη ναι η μα α α ας
 δ
 Γ

‘Ο Άναγνώστης: “Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. **Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὅ ιερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

Εἶτα φάλλοις τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ συπικοῦ
Ἄπολυτίου.

Ὕχος ἵ Γα

Ἐν Με τε μορφω ω θης εν τω ο ρει Χρι
στε ε ο Θε ος ἦ δει ζας τοις Μα θη ταις σου την
δο ζαν σου κα θως η δυ ναν το πλαμ ψον και η
μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α ι δι
ον ἦ πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ φω το δο
τα Δ δο ο ζα α σοι

Τὸ τρίτον.

Δ δο ζα σοι οι οι οι οι οι οι

οι

η

·Ο Ιερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

·Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

·Ο Ιερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

·Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

·Ο Ιερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

·Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

·Ο Ιερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὄνόματα).

·Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

·Ο Ιερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,
ἔμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ
τοῦ ἵλεων, εὔμενῆ καὶ εὔδιάλακτον, γενέσθαι
τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ
ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ
νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι
ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς,
καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

‘Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

‘Ο Ιερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ
εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως
ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

‘Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

‘Ο Ιερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς
γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως,
ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

‘Ο Ιερεὺς· Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος
Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός· Λαμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

·Ο Ιερεὺς· **С**οφία·

·Ο Αναγνώστης· **Е**ύλόγησον.

·Ο Ιερεὺς· ·Ο ων εύλογητός Χριστός ὁ Θεός
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

·Ο Αναγνώστης· **Ἀ**μήν. **С**τερεώσαι, Κύριος
ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σύν τῇ
ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ,
ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

·Ο Ιερεὺς· **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

·Ο Αναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

·Ο Ιερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

·Ο Αναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε
ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἄγιε, εύλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: ·Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ
μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων
αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστός ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αύτοῦ
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, (**τοῦ Ναοῦ**) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τῆς ἡμέρας**)
καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου Φάλονται, τὰ
έπόμενα

ΕΖΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

·Ο ούρανον τοῖς ἀστροῖς.
Ὕπαγος ἢ Γα

χ ^N πο στολοι εκ πε ρα α τω ω
 ω ων ^{δι} συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε ^η
 Γεθση μα νη τωχω ρι ι ω ω ωω ^{δι} κη δευ
 σα τε μου ου το σω ω μα ^η και συ
 γι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε μου ου
 πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα ^η
^{M Γ} ^{η Ο} γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ωων ^{δι}
 των θλι βο με νωων η η χα ρα ^η χριστι
 α νων η προ στα α τι ι ι ις ^{δι} Παρ θε νε
 Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου ^η αν τι λα α

βού ου μου ου ου και ρυ υ υ σαι αι των
Γραμματάριον
 αι ω νι ω ων βα σα α νων **η**
Μ Γ Π Ν Γ γ
η Χαι σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ωδη
Γ Π Ν Γ γ
 προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον **η** μη
 μου ε λεγ ξη τας πρα α ξει ει ει εις **δη** ε νω
 πι ον τω ων Αγ γε ε λων **η** πα ρα
Γραμματάριον
 κα α λω ω σε ε ε Παρθεε ε ε ε νε ε
βο η θη σον μοι εν τα α α χει η
Γ Π Ν Γ γ
η Χρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε **δη**
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λις **η**
Γ Π Ν Γ γ
 λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε **δη** κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως ^N **τι** α κα
 τα α νο ο η η η τον θα α α αυ μα α
 πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
 η η η η ην **τι**

‘Ο Ιερεὺς: **Δι'** εύχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων
 ἡμῶν Κύριε Ιησοῦ Χριστέ δ Θεός, ἐλέησον καὶ
 σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Χορός: **λ**αμήν.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
 ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
 τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.